

Sygn. akt V K 234/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku w V Zamiejscowym Wydziale Karnym z siedzibą w Węgorzewie w składzie:

Przewodniczący – SSR Lidia Merska

Protokolant – st. sekr. sąd. Danuta Betlej

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu w dniu 16 lutego 2017 r. na rozprawie

sprawy **K. K.**

urodzonego (...) w Z.

syna T. i L. z d. K.

oskarżonego o to, że: W dniu 25 września 2016 roku około godz. 18:20 w W. na ul. (...) na drodze powiatowej o nr (...) kierował samochodem osobowym marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości o stężeniu 0,52 i 0,53 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu nie stosując się do orzeczonego przez Sąd zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego (wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu II Wydział Karny sygn. akt II K 15/10) przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu pięciu lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za podobne przestępstwo umyślne (wyrok Sądu Okręgowego w Sieradzu II Wydział Karny sygn. akt II K 15/10)

tj. o czyn z art. 178a §4 kk w zw. z art. 64 §1 kk

1. Oskarżonego **K. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a§4 kk w zw. z art. 64 §1 kk skazuje go na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności.
2. Na podstawie art. 42§3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym.
3. Na podstawie art.43§3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.
4. Na podstawie art. 43a§2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10 000,00 (dziesięć tysięcy) złotych.
5. Zwalnia oskarżonego od obowiązku ponoszenia opłat i pozostałych kosztów sądowych.

Sygn. akt VK 234/16

UZASADNIENIE

K. K. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w Sieradzu w dniu 18.06.2010r sygn. akt IIK 15/10 m. in. za popełnienie czynu kwalifikowanego z art. 178a§1 kk w zw. z art. 244kk w zw. z art. 11§2 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 6 lat. Czynu tego K. K. dopuścił się w dniu 12.10.2009r. Wyrokiem tym orzeczono wobec niego karę łączną 5 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbywał od dnia 15.10.2009r do 25.06.2010r

i od 25.07.2010r do 15.01.2015r – został warunkowo przedterminowo zwolniony – okres próby wyznaczono do dnia 18.02.2017r, a zakład karny opuścił 23.03.2015r.

W dniu 25 września 2016r K. K. spożywał alkohol – piwo w miejscu swojego zamieszkania – J.. Około godziny 18.00 postanowił pojechać do sklepu spożywczego, aby dokupić alkoholu, pojechał sam. Kierowca miał do przejechania odległość około 1,5 km. Kiedy zbliżał się do ul. (...) w W. od strony J., zauważył stojący patrol policji. Wówczas skręcił między zabudowania, a po kilku minutach stamtąd wyjechał. Policjantom zachowanie kierowcy wydało się być podejrzanym, więc postanowili dokonać jego kontroli. Zatrzymali kierowcę – K. K. – woń alkoholu była wyczuwalna, więc został przewieziony na komendę. Tam przeprowadzono badanie stanu trzeźwości kierowcy – o godz. 18.36 zawartość alkoholu w jego krwi była na poziomie 0,52 mg/l, zaś o godzinie 18.39 – 0,53 mg/l.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: odpisu wyroku k. 4 – 5, notatki urzędowej k. 1, protokołu badania stanu trzeźwości k. 2, zeznań świadka A. K. k. 56v, a także wyjaśnień oskarżonego k. 56 – 56v.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśnił w jakich okolicznościach doszło do jego dokonania, nie kwestionował swojej winy ani sprawstwa. Okoliczności zdarzenia potwierdził świadek – policjant A. K., który dokonywał zatrzymania oskarżonego. Stan faktyczny w tej sprawie jest bezsporny.

Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego, że jest pod wpływem alkoholu, wcześniej wypił trzy piwa, ale zdecydował się pojechać samochodem kupić więcej alkoholu. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę w jakim stanie się znajduje, dokąd i po co jedzie. Nie było żadnej nagłej potrzeby aby usiadł za kierownicę, nie spotkała go żadna niespodziewana sytuacja. Zdaniem Sądu oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Oskarżony skończył pić alkohol chwilę wcześniej przed tym jak wsiadał za kierownicę, co potwierdza badanie jego stanu trzeźwości.

Odpowiedzialności karnej z art. 178a§4kk podlega m.in. ten, kto był już wcześniej karany z art. 178a§1kk i ponownie dopuszcza się prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, a do tego w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów.

Oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu w warunkach recydywy określonej w art. 64§1kk. Dopuścił się przestępstwa przed upływem 5 lat od odbycia kary co najmniej sześciu miesięcy pozbawienia wolności będąc karany za umyślne przestępstwa podobne – art. 178a§1kk. Sąd miał na względzie skazanie wynikające z wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu sygn. akt IIK 15/10.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu Sąd przyjął, że jest on znaczny. Oskarżony zignorował orzeczenie Sądu, z tymże nie było to po raz pierwszy kiedy prowadził samochód pod wpływem alkoholu. Zauważyć należy, że oskarżony naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu – art. 45 ust. pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym – która zabrania prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwym. Oskarżony stanowił realne zagrożenie bezpieczeństwa dla innych uczestników ruchu drogowego.

Z art. 178a§4kk wynika, iż przestępstwo to jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, zaś art. 69§4kk stanowi iż wobec sprawcy tego przestępstwa zawieszenie wykonania kary jest możliwe jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sąd wymierzył oskarżonemu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, a także okoliczności jego popełnienia – poruszanie się w terenie zabudowanym, ulicą o znacznym natężeniu ruchu o godzinie 18.00, oraz umyślność jego popełnienia. Sąd nie znalazł podstaw do warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec oskarżonego. K. K. dopuścił się popełnienia przestępstwa w okresie warunkowego przedterminowego zwolnienia, był już dwukrotnie karany za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1kk, nigdzie nie pracuje, utrzymuje rocznego syna, ale jak sam przyznaje ma zaległości w płaceniu alimentów. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym, zgodnie z art. 42§3kk. Sąd zobowiązał oskarżonego do zwrotu prawa jazdy ponieważ do czasu uprawomocnienia się wyroku może on starać się, o ile upłynie okres zakazu orzeczonego wcześniej wyrokiem, o zwrot prawa jazdy. Zatem aby uniknąć sytuacji, że nie będzie można wykonać wyroku

gdyby nie nałożono na oskarżonego takiego obowiązku, orzeczono jak punkcie III wyroku. Ponadto zgodnie z art. 43a§2kk Sąd orzekł o obowiązku uiszczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10.000zł – najniższej przewidzianej w tym przepisie.

Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych albowiem nie osiąga on dochodu pozwalającego na ich uiszczenie.